

fradrages som indgående afgift ved den ordinære kvartalsafregning i disse måneder.

Tallene i kolonne 4, der er fremkommet ved opsummering af tallene i kolonne 3, viser det samlede provenutab for tiden fra kreditordningens ikrafttræden den 1. april 1971 og til udgangen af den pågældende måned. Som det fremgår af tallene, udgør provenutabet ved udgangen af finansåret 1971-72 119 mill. kr.

Den nedgang, der sker i provenuet af tolden og „importmomsen“ som følge af kreditordningen, vil medføre en forøgelse af virksomhedernes likviditet. Likviditetsforøgelsen vil ikke være konstant, men vil på længere sigt svinge mellem ca. 114 mill. kr. og ca. 159 mill. kr. Der er herved dog ikke taget hensyn til, at toldafregningen og de almindelige merværdiafgiftsafregninger ikke falder sammen med månedsskifterne.

Det bemærkes, at der endvidere ikke er taget hensyn til sæsonsvingninger i importen, og at det ved beregningerne er forudsat, at det månedlige momsbeløb på ca. 275 mill. kr. i overensstemmelse med de foreslåede regler også faktisk bliver indbetalt inden udgangen af den efter afregningsperioden følgende måned.

Til § 91.

Afregningen i forbindelse med en kreditordning tænkes administreret ved anvendelse af EDB. I EDB-systemet identificeres de debiterede og krediterede beløb udelukkende på grundlag af varemottagerens registreringsnummer, og afregningen fordrer derfor, at den enkelte varemottager er registreret over for toldvæsenet.

De fleste erhvervsmæssige varemottagere er i forvejen registreret i henhold til merværdiafgiftsloven, men på grund af, at der til hvert enkelt distriktstoldkammer skal udskrives et landsomfattende importørkartotek til brug ved afkonfereringen af de af varemottagerne opgivne registreringsnumre, er det for toldvæsenet af væsentlig betydning at kunne udskille de ca. 15.000 varemottagere fra de ca. 370.000 momsvirksomheder, for derigennem at kunne begrænse udskrivningen af kartoteker.

I og for sig fordrer et sådant importørkartotek kun registrering af varemottagere, der ønsker at gøre brug af retten til kredit, jfr. § 96, men af andre årsager er det nødvendigt at pålægge alle erhvervsmæssige varemottagere at anmelde sig til registrering.

Ved overgang til godsregistreringssystemet er det af hensyn til toldvæsenets kontrol med det registrerede gods således påkrævet, at hvert enkelt distriktstoldkammer råder over et importørkartotek

med navn, adresse m. v. på alle erhvervsmæssige varemottagere. Kartoteket skal blandt andet anvendes i tilfælde, hvor det ikke er muligt alene på grundlag af godsregistreringsblanketten at identificere varemottagere af ikke-berigtiget gods.

Etableringen af et sådant importørregister er i øvrigt et led i opbygningen af et fællesregister for toldvæsenet, hvori man søger at samordne erhvervsvirksomhedernes forskellige registreringsforhold over for toldvæsenet i et og samme registreringsnummer med fællesblanketter og i størst mulig omfang med ensartede regler for registreringen.

Når samtlige varemottagere er registreret, vil det være muligt at anvende importørkartoteket til registrering af særlige forhold, f. eks. om udstedte importørerklæringer, og der skabes tillige mulighed for at opgøre den indgående afgift ved importen på grundlag af de i fortoldningsbegæringerne afgivne oplysninger og derved fritage varemottagerne for at føre regnskab over og angive disse oplysninger på den kvartalsvise momsangivelse.

Endelig vil et importørregister give toldvæsenet mulighed for at udsende vejledninger, meddelelser o. lign. adresseret til hver enkelt varemottager.

Til § 95.

Bestemmelsen indeholder afregningsreglerne for de varemottagere, der ikke omfattes af de foreslåede kreditordninger i §§ 92 og 94. Disse er private varemottagere, således som de er defineret i § 91, ikke-herboende varemottagere, mottagere af varer, der fortoldes i henhold til § 38, varemottagere, der er under konkurs m. v., varemottagere, der har mistet adgangen til kredit i henhold til § 100, og varemottagere, der ikke rettidigt har indgivet fortoldningsbegæring. De foreslåede kreditordninger indebærer, at varemottagerne får kredit i op til 4 måneder 20 dage uden sikkerhedsstillelse, og uden at der etableres særlige fortrinsrettigheder for statskassen. Kreditordningerne bygger således på et tillidsforhold mellem toldvæsenet og erhvervslivet. De i bestemmelsen indeholdte undtagelser repræsenterer de tilfælde, hvor toldvæsenet ikke har eller i almindelighed ikke kan have en sådan tillid til varemottagerens betalingssevne, at kredit bør ydes.

Den del af vareimporten, som således falder uden for kreditordningen, repræsenterer imidlertid en meget beskedent del af den samlede indførsel.

Til § 96.

Ved registrering i henhold til § 91 bringes de erhvervsmæssige importører automatisk ind under kreditordningen, men en varemottager kan, hvis